

Following the Law of the Land - דינא דמלכותא דינא - BB 54b-55a

Shmuel introduces the notion that the law of the land must be followed by Jews. What is the concept behind this? How much does the law of the land become part of Jewish law, and how much is Jewish law "subject" to the law of the land?

Comments? Questions? Email dinanddaf@gmail.com

1. רבינו נסים נדרים כח. 15th century Spain

And the Tosafists wrote that only regarding gentile monarchs is the law binding because the monarch owns the country/land and can tell them: if you do not follow my commandments, I will exile you from the land. Regarding Jewish monarchs (in the land of Israel), however, the law of the monarch is not binding because all Jews are considered shareholders in the land of Israel.	וכתבו בתוס' דוקא במלכי עובדי כוכבים אמר דדינא דמלכותא דינא מפני שהארץ שלו ויכול לומר להם אם לא תעשו מצותי אגרש אתכם מן הארץ אבל במלכי ישראל לא, לפי שא"י כל ישראל שותפין בה
--	---

2. רשב"ם בבא בתרא נד: (12th c. France)

All taxes and laws of the monarch that comport to general customary law of monarchies are considering binding by Jewish law, because all members of the empire accept upon themselves of their own accord the laws of the monarch.	כל מיסים וארנוניות ומנהגות של משפטי מלכים שרגילים להנהיג במלכותם דינא הוא, שכל בני המלכות מקבלים עליהם מרצונם חוקי המלך ומשפטיו
--	---

Not Contradicting Torah Laws

Context: regarding the possibility that a Jewish court might have to rule that a Jew wait a full 12 months after a loan comes due before selling the collateral of their debtor. This would be in accordance with local secular law, but it is much stricter than Jewish law, which requires only thirty days of waiting after the loan has already come due.

3. רמ"א (ר' משה איסרליש) שו"ע חושן משפט עג:יד

ו"א דבמקום שהמנהג שהמלוה לעכו"ם לא יוכל למכרו בפחות משנה דנין כן גם בישראל שהלוה לחבירו על המשכון דאזלינן בזה אחר המנהג (מרדכי פ' הגוזל בתרא)

And some say that where the custom is for someone who lends to a non-Jew may not sell the collateral for a full year after the loan is due, we adjudicate the same way regarding a Jew who lent money to their friend on collateral. For we follow the custom in this regard.

4. ש"ך (ר' שבתאי הכהן) שולחן ערוך חושן משפט עג:לט (17th c. Cracow)

How can we learn from the secular laws to nullify a law of the Torah? God forbid that such a thing should happen among Jews. And this is not only according to those who rule that the law of the kingdom is only binding regarding laws that benefit the king rather than private contracts between people, but even according to others who rule that we do say that the law is binding regarding everything [financial], this is only when it does not circumvent our Torah, but is rather unspecified in our Torah laws. But to rule by secular laws in anything when it contravenes our Torah, God forbid, this certainly should not be done among Jews. How can we God forbid learn from the laws of the gentiles to !?undercut the laws of the Jews	היאך נלמוד מדיני גוים לבטל דין תורה, חס וחלילה לא תהא כזאת בישראל. ולא מיבעיא לאותן הפוסקים שסוברים דלא אמרינן דינא דמלכותא רק בדברים שהם להנאת המלך, ולא בין איש לחברו, אלא אפילו לשאר פוסקים דסוברים דאמרינן דינא דמלכותא בכל דבר, היינו דוקא מה שאינו נגד דין תורתנו אלא שאינו מפורש אצלינו, אבל לדון בדיני הגוים בכל דבר נגד תורתנו, חלילה, ודאי לא יעשה כן בישראל. היאך נלמוד מדיני גוים להכחיש דיני ישראל חלילה
--	---

5. רמ"א (ר' משה איסרליש) שולחן ערוך חושן משפט שסט:יא

We only say that the law of the kingdom is binding if it offers benefit to the monarchy or if it is for the good of the inhabitants of the country. But this does not mean that Jews should follow secular law generally (e.g., regarding inheritance law) because then all of the laws of Israel have been nullified	דלא אמרינן דינא דמלכותא אלא בדבר שיש בו הנאה למלך או שהוא לתקנת בני המדינה אבל לא שידונו בדיני עובדי כוכבים דאם כן בטלו כל דיני ישראל.
---	--

Unfair Laws

6. בבא קמא קיג.

<p>Mishnah: People should not make change from the tax collectors' table, nor from the purse of the collectors, and one may not take charity from them. One may, however, take from within his home or from the marketplace.</p> <p>Gemara:...Why are tax collectors a problem? Did not Samuel say that the law of the monarchy is the law [i.e., the king's taxes are binding even according to Jewish law, and are thus not considered stolen]? Rabbi Hanina bar Kahana said in the name of Samuel: the mishnah refers to a tax collector who has no limit [which is illegal, according to Jewish law, and such funds are considered stolen]. In the house of Rabbi Yannai, they said: the mishnah refers to a tax collector who arises on his own [i.e., was not sent by the king, and thus the funds are considered stolen].</p>	<p>משנה אין פורטין לא מתיבת המוכסין ולא מכיס של גבאין ואין נוטלין מהם צדקה אבל נוטל הוא מתוך ביתו או מן השוק:</p> <p>גמרא ... ומוכסין והאמר שמואל דינא דמלכותא דינא אמר רב חנינא בר כהנא אמר שמואל במוכס שאין לו קצבה דבי ר' ינאי אמרי במוכס העומד מאליו</p>
--	--

7. שו"ת המהרי"ק (ר' יוסף קולון 15th c Italy) קצד

וגם אין לומר דהכא לא שייך למימר ד"ד כיון שהישראל פורע יותר מהכותי שהרי כתב המרדכי שם דלא אמרינן אלא כשהמלך משוה מדותיו דודאי פשיטא דשפיר מקרי משוה מדותיו כיון שכל יהודי פורע בשוה דבר קצוב

And you cannot say that the law of the monarchy should not be binding if a Jew is being charged more than a gentile, for the commentator the Mordechai wrote there that the law of the land is binding so long as the monarch is consistent in measurements. And it is simple that charging each Jew the same amount is considered being consistent in measurements (even if Jews are paying more than non-Jews).

8. שולחן ערוך חושן משפט שסט:ח

וכל מלך שכנס על אחד מעבדיו ושמשיו מבני המדינה ולקח שדהו או חצירו אינו גזל ומותר ליהנות בה. והלוקח מהמלך הרי היא שלו ואין הבעלים מוצאין אותה מידו. אבל מלך שלקח שדה או חצר של אחד בני המדינה שלא בדינים שחקק הרי זה גזלן והלוקח ממנו מוציאין הבעלים מידו. כללו של דבר, כל דין שיחקק אותו המלך לכל ולא יהיה לאדם אחד בפני עצמו אינו גזל. וכל שיקח מאיש זה בלבד שלא כדת הידוע לך אלא חמס את זה הרי זה גזל.

הגה: ואם המלך חקק לבעל אומנות אחד כגון שחקק למלוה בריבית איזה דבר יש אומרים דלא אמרינן ביה דינא דמלכותא דינא הואיל ואינו חקוק לכל.

And likewise a monarch who gets angry at a servant or government official and took their field or yard, this is not considered theft by Jewish law, and it is permissible for a Jew to gain pleasure from it. And one who buys it from the monarch legally owns it, and the original owners cannot retrieve it. But if the monarch took the field or the yard simply from a member of the country not according to legislation, this monarch is a thief, and the original owners can retrieve that land from a person who purchases that land. The overarching principles: any ruling that the monarch legislates for everyone, and does not apply only to a particular individual, is not considered theft. And so long as the monarch takes from one individual alone, not according to the law that is known to all, but rather simply possesses it violently, this is theft. *Gloss of Rabbi Moses Isserles*: And if the monarch legislated it for only one guild, e.g., only for moneylenders, some say that we do not assert that this law is binding by Jewish law because it is not a law that applies to everyone.